

ד:

עין משפט
נר מצודה

צא א ב מיי סיי פריי
מחללות
הלכה ח מתן לחיזק
טויער ייר סך קען
פריי
צב א מיי סיי סיי
מתן ס טויער ייר
סך קען טען י:
צג ד מתן ס סיי
סך קען טען ייר
סך קען פריי:
צד ח מיי סיי סיי
מתן ס טויער ייר
סך קען טען י:
צה ו מיי סיי
נענט
מתן מתן ס טויער ייר
ו סך קען פריי:
צו ז הלכה ח
מתן ס טויער ייר
סך קען פריי:
צז ח מיי סיי סיי
מתן ס טויער ייר
סך קען פריי:
צח ט מיי סיי סיי
טויער ייר סך קען
ו סך קען פריי:
צט י מיי
נענט מתן
טויער ייר סך קען
פריי:
ה:

מעשה אבינה קעביר. ואף נשמה
עובר כוכבים המהרק מגורו
שיחשכורו סדקין שנאזו הם מלמעלה למטה
המבית מנוקטת מומנת ליופף מיהה אילן
המקומו עומד ע"י הדוקו הראשון
בסדק קטן י"י שם והוא מהדקו וכן
הנחוץ של עץ שלנו אבל דבר זה
אסור להיות עובר כוכבים מוחב
המורה או מעליה כסדק ובחבור
השוליים לפסוק שנוגע ביון
העובר כוכבים מוחב נעורת סביב
השוליים במקום שמחשכרין אל דופני
המבית ואשם היין זו ויאלץ כי העורות
ששמוחב וכן כנגד י"י שנפנים לפי
המראה השוליים מפסיקין שמחורין
המחשכרין שדופני המבית סביב ואפי'
המחשכרין השוליים נותן לו העובר
כוכבים הנעורת וכלבד שם יאה שם
העובר ודפני שמואל אומר דאם י"י חמת
שוליים דרך שוליים יכול העובר
כוכבים להדוק שם נעורת כסדקין
המורה כמו לפסוקיה ומעשה לבינה
אם הוא שומע הכוכבים י"י למורה
אם אינו נוגע ביד אלל כסדקין כיון
שאין מחשכרין רק לפסוק ולא יגיע
הי"י אל י"י מנגע עובר כוכבים שלא
בכחונה ע"י ד"ט (ו) ושרי לפירוש
ד"ט וטוב שישם הישראל המעלות
הנעורת עד שיפסוק קלמ והעובר
כוכבים יהדקו בזהר כר"ם שנחבתי
המלמעלה (ו) **בע"א** הרהר ובע"א
נעובר. במה הזכיר הדעה דכל נעובר
המחשכרין שיון מים מחלה אלל שם שהיה
רואה לומר ואי לא בחדשה סגי נקט
הדעה כבד שרש"י ומיהו אכן לא
נעובר בעינין נעובר (ז) נחמית של עובדי
כוכבים אלל הדעה בעלמא וסמכין
המחשכרין שפברק אחרון (קמן דף
עד: ד"ה דרש) דלא בעיא נעובר:
א"א א"א טופח **השחית**. מיהה
היבא דליכא טופח ע"מ להטפוח אי
נעובר וכן לגבי ניסוך אי"כ הדעה וניגוב
אין ואי לא י"י הוא הדעה נמי לא
לנעובר ופרש"י דפשוט אי"כ הוא
שיו"ץ בו ניסוך אבל מ"מ הוא אינו
מחבור לאותו ככלעו במוך הכנז דהיי
לקמן (י) טופח (שלא) ע"מ
להטפוח ליתא למיטע משום איסור
נעובר: **ד"ק** נמי דרש"י בר'
והוא חובב לו התקבצות. שטעה אין
על כלום על היין אפי"פ שיש לו מלה
(ט) חוב דמה היין מותר פ"ה כאלל אם
(ש) שם המפתח או חומס ביד שראל

מִי שֶׁרִי פִי רִשְׁמִים חִלְּ
שֶׁל גִּיטֹת מִלֵּל יֵין כִּדִּי
וְזֶה וְכַמְחֵק שִׁמִּים לֹא־רִכֶּכֶה
מִלֵּמִים אֵלֶּךְ וְכִשְׁהוּ מִמְּכֶכֶה
רִאִיפֶקֶה לֹא־רִכֶּכֶה אִידִי
חֲבֵקֶכֶה אִשְׁרִיִּה רִפֶּרֶם
הוֹנֵא בְּרִיה רִדֵּב יִי
כּוֹכְבִּים וּחִ"מ דִּפְקֶכֶה
פִּשְׁלֹו בִּשְׁתִּיה שְׁרִי
קֶקֶבֶד הָהוּא עוֹבֵד
קֵאִי בִּמְעַצֶּרֶת־הוּא
טוֹפֵחַ לִהְטִפֵּר
וְאִי לֹא כִּהְרִד
כּוֹכְבִּי
מִמֶּתִּי יְעוֹבֵד שֶׁל יֵין אִם יִשְׁ
הִכּוֹר שֶׁל יֵין לֹא מִלֹּה עֵלִי
יִמְדְּרוּ בִּקְנֵה הַחֵץ אִם
שִׁשִּׁשׁ מִמֶּיִם עֵ"פ
מַעֲשֵׂה וְאִמְרוּ יִמִּי
אֶת הַחֲבִית חֲזָקָה
וְהַכְּשִׁירוּ
נָמִי דִּיקֵא
לִּי מִלֹּה עֵל
נָמִי דִּיקֵא
כּוֹכְבִּים וְנוֹתָנוּ
עוֹבֵד הַתְּכַבְּלִי מִמֶּךָ
יִרְצֵה יִשְׂרָאֵל לְהוֹצִיא
לִּי מִעוֹתֵי זֶה הִיָּה מִיָּה
שִׁטְעֵמָא דִּאֵין מִנִּיחָו הָא
עֵל אוֹתוֹ יֵין כִּעֵינֵי שֶׁ
אִמְרֵי רַב פֶּפֶא ר' אִי שִׁטְ
עֵלָה חֵי אִסּוּר מִ"מ אִמְרֵי
כִּיּוֹם אִידִם מִדְּרוּ בִּקְ
אִמְרוּ יִמְכֹּר וְ"שֶׁ
אִמְרֵי לֹא לִי
כִּשְׁהוּ מִתִּיד מִתִּיד
אוֹסֵר אוֹסֵר אִפִּילוּ בִּי
רִאֵבָא בִּר נַחֲמִי אִמְרֵי
וְאִמְרֵי לֹא אִמְרֵי רַב חֵי
כִּבְר"ש אִיכָא דִּאִמְרֵי אִי
אִבָּא בִּר חֲנֵן הֵכִי אִשְׁ
וְאֵין הִלְכֵה כִּרִּשִׁי
לְבוֹר זֶה רִשִׁי
אִמְרֵי רַב אִשִּׁי
כּוֹכְבִּים עוֹשֶׂה יֵין
כּוֹכְבִּים אִינוּ
וְהוֹנֵא לִרְבִּי אִשִּׁי
לְבוֹר זֶה הִיָּה
לְחִמְתּוֹ לְחִמְתּוֹ

וְדִשְׁקַסְתָּ לְאוֹרֶכֶס׃ כִּשְׁתִּי
וְיִקְרָא תַּחֲתֵי לִפְטוֹל אֶלְקִי וְ
וְיִחְיֶינָה עַד שְׁהִינֻו כְּלִי׃
וְאֶפְלִי עֶקֶר עַתְלָאֵן וְזֶ לוֹ

יְהוָה הוּא עוֹבֵד מוֹכֵבִים
רַפָּא וְאִי תִימָא רַב
שֶׁשׁ לִזְבוּנֵי לְעוֹבְדֵי
אוֹרֶכֶס אֲבָל לְפִתִּייה
מִ"שׁ מַעֲשֵׂה לִכְנִיָּה
מִכּוֹכְבֵּי אֲשַׁתְּהוּ
אֲמַר רַב אֲשִׁי יֵא
בְּעֵי הִדְחָה וּבְעֵי
בְּעֵלְמָא מִגֵּי לִיָּה׃
שְׁמַצָּא עוֹמֵד בְּצַד
לֹא מְלֹאָה עֲלֵיו אֲסוּר
תֵּת לְבוֹר וְעֵלָּה
תֵּת הַצֶּרֶחַ בְּקֵנָה אוֹ
תֵּת מִרְתּוּחָתָה בְּכָל אֵלּוֹ
רַ"י לְ"דוֹר"שׁ מִתִּיר יִגְמֹל
בְּחַמְתּוֹ לְבוֹר זֶה הִיָּה
אֲמַר שְׁמוּאֵל יְהוָה
זֶה יֵין אֲמַר רַב אֲשִׁי
יְהִימַטְהֵר יֵינוּ שֶׁל
יְהִירְשׁוּתוֹ וְהֵלֵךְ כּוֹתֵב
עֲזוֹת מוֹתֵר אֲבָל אִם
וְאֵין מִנִּיחוּ עַד שִׁיתֵּן
שֶׁהָ בֵּית שָׂאן וְאֲסוּר
מִנִּיחוּ שְׂרֵי שִׁ"מ מְלֹאָה
מִמֶּה׃ נָפַל לְבוֹר וְעֵלָּה׃
אֲלֵא שְׁעֵלָה מֵת אֲבָל
יְהוָה רַב פָּפָא דְרַמִּי עֲלִיהָ
כֹּל אֵלּוֹ הִיָּה מַעֲשֵׂה
רַב אֲמַר רַב אֲדָא בְּר
שֶׁ בְּרוּתָה עַל רֵאשׁוֹ
פִּילוֹ בְּשִׁתִּיה וְכִשְׁהוּא
נִגְמָא א"ר חִיָּיָא בְּרִיה
רַב חֲסֵדָא אֲמַר רַב
רַב אֲמַר זַעֲרִי הִלְכָּה
רַב חֲסֵדָא אֲמַר לִי
זַעֲרִי הִלְכָּה כְּר"שׁ
נָטַל חֲבִית וְזִרְקָהּ
מַעֲשֵׂה [וְהַכְשִׁירוּ]:
שְׂבוּב טַמָּא כְּעוֹבֵד
כֵּן כֹּל שְׂבוּב טַהוֹר
שֶׁהָ יֵין נֶסֶךְ אִיחִיבָּהּ
זֵל אֶת הַחֲבִית וְזִרְקָהּ
מַעֲשֵׂה כְבִית שָׂאן
שֶׁלֹּא בְּחַמְתּוֹ לֹא
הָתֵם

שבת וקופה נקדקה מלמעלה למטה
ה ליפול אליו: **חֲסֵדֶךָ**. בין וירשעו
ויו לעבדי **כוכבים**. דהא לא ששך.
היו נוגע בין ע"י מלאי הכהית לא היו
נוגע בקנה דהסח מששך בקנה
אבל הכה לינח בששך מדי: **אבל**
הפוסים. הואיל ו(א) הוין נבדלות זה
מזה שהי הוילין ויעין יושב על
התחוחן אלנ שיואל מעט מעט והעיד
וכוכבים הכנידן וז לז ולנ היה
נוגע ודחן יין הוכית: **אבל מעשה**
לכיסה. בעלמא חזן עבד כלביה
למחנה ע"ס הכית ומכדיכח: **דחיה**
קא' כמעלרסא. דישאל ולנ היה
זה יין אלנ משקה טופח עליהן:
ניגוב. אשך ומיס ווסר כמרס
לקחן כהסודר (ד' ע"ה): **מרגנ' א**
יש לו עליו מלוה. על ישראל אסור
לפי שלא ירנ לינע דכבר חי אמר
יין מדי אמינא ולא תניבו לו כבוי:
נל. העובד כוכבים כבוי מלנ יין
אע"ס דנגינה ממנ (א) הואיל ושלנ
כבויה הוא: **מדדו בקסא**. אע"ס
דנחבין הואיל ולדבר אחר נחבין והא
נשיה לאו ממנ היה אלנ ע"י הקסה:
או עשה מלא' מעשה. המרוסות
הסיהע מתמלח ומעלה רמיות וטיפח
בדו ממנ על הרמיותא אין דרך ניסוך
בך ומותר דנבאה: **זה היה מעשה**
הכסודר. אף כשמה: **גב' א**
אוח' יין. עשה לו ישראל אח היין
הזה אפומיקי לנגבו הימנו דשחא
קמיה דעמיה ונגע ולא מירחא אלל
אז היה לו מלוה על אוח' יין
אע"ס שיש לו מלוה על בעליו מותר
כשמה דמירחא ולא נגע: **המסר**
יינו של עובד כוכבים. ישראל שדרך
ענבים של עובד כוכבים דהיתר כח
למכרו לישראל ואין נותן מעות
לעובד כוכבים עד שימכרו לאחר
וזלן ונותן כרסותו של עובד כוכבים:
והלן כוסת לו הסקבלת. אם כוסת
לו העובד כוכבים התקבלתי ממנ
מעות כלומר הריני כאלו קבלתי
מעות שאני מעבך בדרך להוציא יין
מרשותי ככל עת שמלח: **מוסר**.
(א) אם יש מפתח או חומה בין ישראל
וזו היה מעשה כבית שדן ואסרו.
דיחין דיש לו מלוה על אוח' יין מלא
דבעי עבד אלל מלוה שאינע על אוח'
יין כמי שחזן לו עליו (א) דמי דקמי
ישאל הלה כוסת לו התקבלתי ממנ
מעות מותר והא הכה דיש לו מלוה
דמי היין עליו וקמי דכיון דללו על
אוח' יין וזה מותר: **דמי עליה כיוס**
ידים. הואיל ומורה מעיל ומסממא

נְסִימָה בַּעֲלִימָיו וְאֶסְרוּ בִּהְגָּאָה: וְתִסְקֶנָה דְּמִילָתָא מִיָּקִי תַלְמוּדָא וְאִין
סִלְכָה כִּרְיִ: כָּל שָׁבוֹב טַמָּא (ו). לֹא אִיִּר דְּרֵאשִׁי בִּהְיִסָּט כָּלֵל אֲלֵל
 בְּמַנְעָה וְלֹא אֲחָה לְאִשְׁמַעְיִין אֲלֵל עֲבוֹד כּוֹסִיבֵי לֵאלֹא לִקְרֹא וְיִיכָל לֵ
 מַנְעָה שָׁבוֹב טַמָּא כְּגוֹן בַּחֲבוּרִין בִּין בִּירוֹ בִּין בְּקִנָּה שֶׁאֵם הָעוֹבֵד כּוֹסִיבֵי
 זֶה וְהֵינָּה כְּלִי אֹרֶם מִטַּמָּא בּוֹב קָף הֵינָּה נַעֲשֶׂה בְּכָךְ יוֹן נֶכֶךְ
 כְּגוֹן אֵל הַטּוֹעֵב בּוֹב בִּין שְׁנַעֲבֵי בֵּן הַזֶּה מִמֶּנּוּ בִּין בְּקִנָּה טַמָּא
 אֵיין הֵינָּה שֶׁנֶּעֱבֵד כּוֹסִיבֵי בִין בִּירוֹ בִּין בְּקִנָּה נַעֲשֶׂה יִין
 נֶכֶךְ. וְיִיכָל לְמַמְרֵי דְרַב אֲשִׁי אֲהִיִּסְטוֹ שֶׁל זֶה נִמִּי קָאִי דְּאִמֵּר
 דְּרֵאשִׁי לְעִיל (נַעֲשֶׂה אֵל) יִזְקֵא בִין מִילָתָא דְּרֵאשִׁי אֲחֵרָה שֶׁנֶּעֱבֵד
 וְדִוְכוּתָא בִּהְיִסָּט שֶׁל זֶה טַמָּא: **שֶׁלֵּא בַּחֲבוּרָא לֹא**. אֲלֵמָה זֶה
 הָעוֹבֵד כּוֹסִיבֵי עַל יוֹן נֶכֶךְ וְאִילוֹ זֶה שֹׁרֵק חֶפֶץ בְּכָלֵי לֹא טִימָא:
 דְּקֻזִּיל

ובין פ"ר"י וקט"ו דל"כ תמי רחיה היא לכאן שא"ל התם ד"ש תפתח
 וזו חומת ביד ישראל אבל הכא שמועז ב"ד הבור בל תפתח וחומתו
 שפתה י"ל לאסור וי"ל שפכרת התלמוד כ"י הי"ד דנכשות העובד
 כוכבים י"ל ש"ס תפתח וחומתו חשוב י"נו של ישראל כשהעובד כוכבים
 מניחו להוציאו כ"י נדרשו של ישראל ח"ף בל תפתח וחומתו מיקרי
 י"ינו של ישראל כיון שא"ל על מלוא על היין אפי"ס שהישראל חייב לו
 ממועז: **ב"ר** שבוב שמו"ב: * על עירק של בלל זה לא לא אלא
 להחיות זריקה שהרי זו המסע יין נעמא או אם נשואו על כתפו אפי"ס
 בבלי אכנס טמא ועובד כוכבים היסט מותר דלמחרין גבי
 יצחק ב"ר מלואה בין חמירה שה"ג וגם אם יש על התבית לא
 נסבוק ובזו טמא וכן כלל כל שבזו טמור לאו דוקא אלא
 (ש)קה בקוממו של זו והסביו וזו חמ טמור טמור ואילו בעובד
 כוכבים עושה יין נסך וכן הלכה שאם זרק אכן או לא דבר
 עלם וכמה הר"ב ר"י משה מקו"י ד"ה שאם זרק

מסורת הש"ס

(א) וְלֵעֵלָּהּ. (ב) וְעַיִן חַיִּים. (ג) וְזֵל צְנִית שָׁן וְהַכְשִׁירוּ כִּי־אֵל כְּדֹאֲשָׁה. (ד) לָקֵחַן סֵלֶה. (ה) וְנִרְסַח לָהּ. וְשִׁנְיָהּ. (ו) וְגִי רֹאֲשׁ כְּפֹי ה' רִבְעֵנָה. (ז) וְכֹלֵי יַעֲבֹדָן. (ח) רֶשֶׁת. (ט) וְנִדָּה מִבָּהּ.

גליון הש"ס

תנוס' ד"ה כל וכו' כל
עיקרו. כעין זה בתוס' ב"ק
דף ח ע"ב ד"ה כל:

הגהות הב"ח

[illegible]

התם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones